

GAZETA ŁÓDZKA

Niedziela 28 Marca 1915 r.

ORGAN NARODOWY.
Założyciel i wydawca Jan Grodek.

Rok IV. — № 74.

PRENUMERATA W ŁODZI WYNOŚI:
Rocznie 6 rubli, półrocznie 3 rb., kwartalnie 1 rb. 50 kop.,
miesięcznie 50 kopiejek.
Za odosłanie do domów 10 kop. miesięcznie.
Za granicę miesięcznie rubli 1.
Wychodzi codziennie.

Redakcja i administracja—Przejazd № 8, otwarte codz. od 9
do 7 wiecz. w Niedziele i święta od 12 do 6-tej.
Redaktor przyjmuje interesantów w sprawach re-
dakcyjnych od 10 do 11 i od 3—4.
Rękopisów nadesłanych redakcja nie zwraca. — Rękopisy
bez zastrzeżenia honorarium uważa się za bezpłatne.

OGŁOSZENIA:
Nadesłane na 2 strony i śród tekstu za wiersz lub jego
miejsce 50 kop.; reklamy po tekście 15 kop.; nekrologia 20 kop.
Ogłoszenia zwyczajne 10 kop.
Ogłoszenia małe 1 i pół kop. za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej 20 kop.

Ostatnie wiadomości.

Wielka Kwatera Główna.

27 marca.—Urzędowo.]

Z terenu zachodniego.

W Wogezach posiedli wczoraj
fracuzi szczyt góry Harmannsweiler-
kopf. Brzeg szczytu zatrzymały woj-
ska nasze.

Lotnicy francuscy obrzucali bom-
bami Bapaume i Strassburg w Al-
zacji, nie wyrządzając szkód wojen-
nych.

W Bapaume zabito jednego fran-
cuza, dwóch ciężko raniono. Zmu-
szono lotnika nieprzyjacielskiego, na
północny-zachód od Arras, do opusz-
czenia się i zrzucenia na ziemię
bomb.

Z terenu wschodniego.

Rosjan, którzy podobnie jak na
Kłajpedę, wyruszyli z Taurógów na
Tylżę w celu rabunków, pobiliśmy
pod Langszargen z wielkimi strata-
mi i przez Jeziorupę odparliśmy ich
za skrawek Jury.

Miedzy lasem Augustowskim a
Wisłą odparliśmy różne ataki rosjan.

W pojedynczych miejscach wal-
ka trwa jeszcze.

Naczelne Dowództwo Wojskowe.

Urzędowy komunikat austriacki.

WIEDEN, 27 marca. Wśród
ciężkich strat dla nieprzyjaciela, roz-
biły się ponownie silne ataki rosyj-
skie, na froncie walki w Karpatach.

Z wielką zaciętością trwają wal-
ki na wyżynach pod Banyavoelgy i
po obu stronach doliny Latorczy, na
południe od Laborezrewa.

Po zaciętej bitwie na Bukowinie,
na północny-wschód od Czerniowiec,
odparły wojska nasze większe siły
rosyjskie, aż pod granice Cesarstwa,
zajął wiele miejscowości i wzięły
do niewoli przeszło 1000 jeńców,
zdobyły także 2 działa.

W Polsce rosyjskiej i Galicji za-
chodniej nie zaszły zmiany.

Zastępca-szefa sztabu generalnego
von Hoefler
feldmarszałek-lejtnant.

General Pau wraca do Francji.

PETERSBURG, 26 marca. Wojsko-
wa delegacja francuska z generałem Pau
na czele powróciła z Warszawy do Pe-
tersburga i uda się niebawem z powro-
tem do Francji. Pogłoski, jakoby gene-
rał Pau miał zamieszkać na czas dłuż-
szy w Warszawie i objąć nawet kierow-
nictwo armii rosyjskiej, są tendencyjnie

zmyślone. General Pau zabawi w Pe-
tersburgu tylko kilka dni jeszcze.

Włochy pozostają przy swej polityce.

BERLIN, 27 marca. Biuro Wolffa
rozpowszechnia następującą wiadomość
londyńską: Biuro Reutersa otrzymało od
ambasady włoskiej upoważnienie do
stwierdzenia, że nie ma żadnego potwier-
dzenia pojawiających się w ostatnich
dniach w prasie pogłosek, jakoby mię-
dzy Niemcami a Włochami ustał ruch
albo jakoby przesuwano wojska i flotę,
lub jakoby wogóle zaznaczyła się zmiana
w polityce włoskiej; oświadcza się, że
jakoś było dawniej.

Rosyjska wyprawa rabunkowa przeciwko Memłowi.

—X—

Z głównej kwatery niemieckiej dono-
szą o zajściach w Memlu (Kłajpedzie) na-
stępujące szczegóły:

W czwartek, dnia 18 marca, ruszyli
Rosjanie, nadchodząc równocześnie z pół-
nocy i wschodu, w kilku kolumnach prze-
ciwko Kłajpedzie. Było ich 7 batalionów
pospolitaków z 6 do 8 starszymi działami,
kilka szwadronów pospolitego ruszenia,
2 kompanie piechoty marynarskiej, 1 ba-
taljon 270 pułku rezerwy oraz straż po-
graniczna z Rygi i Libawy, razem 6 do
10 tysięcy ludzi. Stabszy liczebnie land-
sturm musiał w końcu cofnąć się także
poza miasto i zatokę.

Rosjanie spalili podczas marszu z
Nimmersatt i Laugallen liczne budynki,
przedewszystkiem stodoły; ogółem uszko-
dzono ciężko 15 miejscowości; znaczną
liczbę mieszkańców, także żony i dzieci
zawleczono do Rosji, pewną ilość mieszk-
ańców zabito. Wieczorem dnia 18 mar-
ca weszli Rosjanie do Kłajpedy. Wojsko
umieszczono przeważnie w koszarach.

W piątek wieczorem zjawił się ko-
mandant rosyjski na ratuszu, zażądał od-
dania nadburmistrza i później jeszcze trzech
innych obywateli jako zakładników i ka-
zał ich odprowadzić do koszar, które Ro-
sjanie już doprowadzili do stanu nie do opi-
sania. Na ulicach miasta włóczyły się pla-
drujące oddziały żołnierzy rosyjskich, are-
sztowały mieszkańców, wchodzili do do-
mów, wybijali szyby w sklepach, plądrowa-
ły i rabowały sklepy z żywnością i ob-
rabowały zupełnie dwa sklepy zegarmis-
trzowskie oraz jeden jubilerski. W trzech
wypadkach stwierdzono dotychczas pogwał-
cenie kobiet. Pożary i burzenie domów
na ogół się nie zdarzały. Wiadomość, ja-
koby motłoch rosyjski był przyjął udział
w wybrykach, nie potwierdziła się.

Komendant rosyjski, któremu dzikie
nadużycia własnych ludzi wydawały się sa-
memu potwornemu, starał im się zapobiedz,
przez cońnięcie bandy rabusiów do koszar
i zamknięcie bram koszarowych.

W sobotę przed południem miasto
samo opróżnione było z żołnierzy rosyj-
skich, z wyjątkiem patroli. W sobotę wie-

czorem Rosjanie odeszli. Tylko pojedyn-
cze oddziały maruderów pozostały w Kłaj-
pedzie. Chcieli oni już oddać karabiny
swoje na ratuszu, gdy w niedzielę po po-
łudniu znowu silniejsze oddziały rosyjskie
od północy wtargnęły do miasta. Natknę-
ły się one w Kłajpedzie już na patrole nie-
mieckie, za którymi przybyły silniejsze
wojska niemieckie od południa.

W energicznym ataku, podczas któ-
rego odznaczył się szczególnie bataljon
Nussbauma z królewskiego pułku zapa-
sowego, wyparli oni Rosjan z Kłajpedy.
W zaciętej walce ulicznej stracili Rosjanie
około 150 poległych, nasze straty były
nieznaczące. Podczas cofania się porwali
Rosjanie za sobą w tył własne nadcho-
dzące posiłki. Zakładnicy podczas zbli-
żania się wojsk naszych odjechali pod
 eskortą ku północy. Pod Laskiem królew-
skim powóz stanął, a eskorta uciekła.
Aresztowani obywatele usiłowali powrócić
do Kłajpedy; burmistrza Pockelsa, który
upadł na drodze, poranili ciężko bagneta-
mi, a inni żołnierze rosyjscy.

podczas przemarszu przez Kłajpedę, ponieśli
ciężkie straty skutkiem ognia działowego
krajowników naszych, które uczestniczyły
w pogoni. Wpadło w ręce nasze 500 jeń-
ców, 3 działa, trzy karabiny maszynowe i
wozy z amunicją.

Wyprawa rosyjska przeciwko Kłajpe-
dzie charakteryzuje się jako impreza ra-
bunkowa, przy której z góry chodziło
mniej o sukces wojskowy niż o zdobycie
i spustoszenie. Podobną wyprawę pla-
nowano, jak się zdaje, przeciwko Tylży.
Komendant rosyjski wypytywał w piątek
wieczorem nadburmistrza Kłajpedy, jaki
jest stan w Tylży i zdumiony był wielce,
gdy usłyszał, że miasto znajduje się w
rękach niemieckich.

Przy wojskach niemieckich, które u-
przątnęły Kłajpedę, znajdował się także
najmłodszy syn cesarza, książę Joachim
pruski. Gdy go ludność poznała, witała
go wszędzie z zapalem.

Wśród jeńców.

„Dziennik Poznański”, podając wyjątki
ze sprawozdania członków sejmiku pruskiego,
którzy zwiedzali obóz jeńców w Doeberitz
za Szpandawą, między innymi pisze:

...Po godzinnej podróży stajemy w Doe-
beritz. Obóz znajduje się niedaleko dwor-
ca. Już w drodze do obozu spotykamy gru-
py jeńców, mających w ręku łopaty i miotły;
czyszczą drogę na nasz przyjazd. Czem wię-
cej zbliżamy się do obozu, tem bardziej roś-
nie liczba jeńców. Pospolitalcy z najeżonemi
bagnetami strzegą ich i słyszą wołają ko-
mendę niemiecką.

Jeńcy przyswoili sobie już o tyle zna-
jomość języka niemieckiego, że komendę ro-
zumieją.

Rosjanie są dosyć potulni i z pewną re-
zygnacją poddają się swemu losowi. Wypeł-
niają rozkazy, jakby im je dawał ich własny
przełożony. Francuzi zaledwie głowę skre-
cają w nakazanym kierunku, a Angliey, dum-
ni przeważnie, nie wiele reagują na takie
rozkazy.

Pod domem na chodniku przechodzę o-
koło kilku jeńców, którzy, widząc nas prze-
chodzących, roboty zaprzestali i ciekawie się
nam przyglądają, trzymając przy boku miotły
i łopaty, jak karabiny. Przystają i zagadują
ich w języku ich rodzinnym.

Jak się macie chłopczy? Gdzie was wzię-
to do niewoli?

Odpowiadają jakimś dziwnym językiem
rosyjskim. To nie Rosjanie.

— Czyście Polacy?

W oczach zabłysła im radość, twarze
się rozpromieniły.

— Polacy, proszę pana! — odpowiadają
chórem.

— Skąd jesteście?

— Z Warszawy, z Łodzi, z gubernji
piotrkowskiej, radomskiej, niektórzy z Cze-
stochowy.

— Jakżeż tu z wami?

— Wszystko byłoby dobrze, jeno tro-
ska gryzie, bo nie wiadomo, co tam w do-
mu się dzieje. Już tyle miesięcy jesteśmy
tu, a końca nie widać. Dałby Bóg, aby ta
wojna czemprędzej się skończyła.

Serca mają pełne troski o rodziny, o
dobytek i biedne ich mienie, które tam zo-
stawili na łasce Bożej i pod opieką niewiast.
Ludzie wszyscy starsi, zapasowi, przydzielo-
no ich do nielubianego stojących stale w Króla-

...Stajemy w obozie. Wita nas gene-
rał Loebell, poczem udajemy się do właści-
wego obozu, olbrzymiego ogrodzenia, gdzie
stoją liczne baraki drewniane, tu i owdzie
rozbite są namioty. W obozie roi się od żoł-
nierzy w mundurach nieomal wszystkich państw
europejskich.

Najwięcej, zdaje się, jest w Doeberitz
Rosjan. Jeńcy rosyjscy znajdują się w sta-
nie bodaj najgorszym. — Wielu z nich nie
ma już szyneli brzośniejszych, po któ-
rych zdaleka ich się poznaje. Noszą stare
płaszczki cywilne. U wielu też już podarło
się obuwie i noszą olbrzymie pantofle dREW-
niane.

Najlepiej przedstawiają się Angliey,
znacząco dbają o siebie. Leje deszcz. Powycho-
dzili wszyscy w płaszczech gumowych. Widać
odrazu u tych ludzi dawną kulturę. Gdy
Rosjanie przeważnie noszą brody, Angliey
wszyscy ogoleni.

Opiowadają nas po barakach. Wszyst-
kie opalane. Jeńcy spijają na siennikach
wypchanych wełną z drzewa, także same
kody słują im jako nakrycie. W jednym
baraku zastaliśmy kilkudziesięciu jeńców ro-
syjskich. Wszyscy stanęli w szeregach na
nasz widok, są tu zgromadzeni ze wszystkich
zakątków państwa rosyjskiego. Przeważają
polacy z Królestwa i z Litwy; są z Kaukazu
Gruzini i Tatarzy. Nie brak i mieszkańców
Sybiru.

W innych barakach zastaliśmy prze-
ważnie Francuzów i Belgijczyków.

W obozie są dwa szpitale, jeden dla
chorych, drugi dla rannych. Na łóżkach leżą
tam obok siebie Polacy, Rosjanie, Francuzi
i Angliey. Szpitale są schludne i czyste,
w nieczem się nie różnią od szpitali zwyczaj-
nych w Niemczech. Przy każdym łóżku sto-
lik, nad stolikiem tabliczka, na niej nazwisko
jeńca i opis choroby. Wszyscy chorzy są
zadowoleni, nie słyszałem ani jednej skargi.

Szewców, rymarzy, siodlarzy powybie-
rano, urządzono dla nich warsztaty. Pracują
w swem zawodzie, zupełnie jakby u siebie.
Szczęśliwi, czas im prędzej ucieka, wyobraź-
nia ich nie trapi, jak tych drugich, którzy
czas tylko jako tako zabijają przed ścigają-
cemi ich wciąż myślami o wojnie i jej skut-
kach dla kraju i rodziny.

Z ziemi polskich.

Odnawienie legionu wschodniego.

Po odebraniu rosyjczykom Kołomyi i Nadwórnej zgłosiło się przeszło 1500 ludzi, w celu odnowienia legionu wschodniego, który swego czasu rozwiązany został przez intrygi endeckie.

W sprawie zarzutów uczynionych urzędnikom

państwowym w Galicji narodowości polskiej przez czasopismo berlińskie „Zukunft”, jakoby prawie 700 z nich było podejrzanym o zbrodnię zdrady głównej i szpiegostwo, a w uzupełnieniu komunikatu „Gazety Lwowskiej”, w numerze 60 z dnia 14 marca 1916 r., podającego oświadczenie wymienionych tam władz galicyjskich w tym przedmiocie, prezydent c. k. galicyjskiej Prokuratury Skarbu, obecnie w Białej, konstatuje następujący stan rzeczy co do urzędników tej władzy:

Ani w obecnych latach wojennych 1914 i 1915, ani w dawniejszych nie toczyły się przeciw żadnemu z urzędników c. k. galicyjskiej Prokuratury skarbu, a także przeciw żadnemu z innych funkcjonariuszy tej władzy ani w cywilnych, ani w wojskowych sądach karnych ani przed władzami policyjnymi żadne dochodzenia o zdradę stanu, szpiegostwo lub inną jaką zbrodnię polityczną, wogóle o jakiś czyn karygodny tego rodzaju.

Wzajemny Bank kredytowy dla Galicji.

Sekretariat Koła wiedeńskiego ogłasza następujący komunikat:

Posiedzenie komisji parlamentarnej Koła Polskiego w dniu 22 marca, poświęcone było wyłącznie sprawie utworzenia mającego wojennego Banku kredytowego dla Galicji, którego celem będzie pierwsze uruchomienie i odrodzenie gospodarcze powiatów, uwolnionych od nieprzyjaciela.

Po dłuższych naradach upoważniono prezesa Koła do dalszych pospiesznych rokowań z rządem w ramach dotychczasowego projektu, przy stosownem uwzględnieniu uwag, wypowiedzianych podczas kilkugodzinnej narady.

Deputacja duchowieństwa unickiego

duchowieństwo grecko-katolickie w Galicji wysłało przedstawiciela swego do hr. Stuergha z memorjałem, przysięgając przedstawić uwagę na gwałt, który uczyniono w krajach zajętych przez nieprzyjaciela grecko-katolickiej ludności, narzucając jej prawosławie. Prezydent ministrów odpowiedział, że żałuje bardzo, iż obcy gwałtem chcą wiernych nakłonić do odszczepieństwa. Szczególnie odczuwa boleśnie gwałt zadany metro-

policie hr. Szeptyckiego. Ciężki czas prób, jak się napewno spodziewa, minie przy pomocy Boskiej. Z zadowoleniem przyjmuje zapewnienie niezłomnej lojalności wobec cesarza i państwa austriackiego. Jeżeli w ostatnim czasie wśród pewnej części ludności ruskiej w sposób pożałowania godny zaszły objawy, nie dające się niestety pogodzić z tem uczuciem, to podwójnie było potrzebne, aby kler ukraiński wytrwał na stanowisku poprawaem w wierności dla monarchii. Trudne, ale bardzo ważne zadanie wyrasta patriotycznie usposobionemu klerowi, gdy po zamieszcze wojennej wróci na miejsce zawodowej swej pracy i tutaj zaszcześcić będzie w sercach wiernych patriotyzm i lojalizm oraz ożywiać go i utrzymywać słowem i przykładem.

Z Kalisza.

Według „Kurjera Łódzkiego” miasto otrzymało wsparcie w sumie 9000 marek od Komitetu Berlińskiego niesienia pomocy mieszkańcom poszkodowanym przez wojnę. Suma ta ma być rozdzielona pomiędzy biednych mieszkańców miasta bez różnicy wyznań.

Kronika polityczna.

Do czego Rosja zmierza.

„Neue Wiener Tageblatt” przedrukował z organu rosyjskiego „Kijewlanin” ciekawy artykuł nacjonalistycznego pośta rosyjskiego Sawenki o celach, jakie Rosja pragnie osiągnąć w wojnie dzisiejszej.

Rosja przedewszystkiem powinna zabezpieczyć swoje stanowisko jako mocarstwo pierwszorzędne, a uzyskać to może jedynie przez zdobycie Karpat i cieśniny Dardaneelskiej. Osiągnięcie obu tych celów wymagać będzie od Rosji oczywiście wielkich ofiar, ale Rosji nie wolno ani na chwilę wahać się ze złożeniem tych ofiar. Co dotyczy w szczególności Konstantynopola, to o posiadaniu stolicy Turcji marzą też niektóre ludy bałkańskie, ale te byłyby w razie ostatecznego zwycięstwa Rosji za słabe, aby móc stawić poważniejszy opór historycznym planom Rosji.

Użycie rosyjskiej armii obłączniczej.

„Daily News” petersburska, „Daily News”, armii obłączniczej Przemysła przerzucono przez Tarnów przeciw Krakowowi 50 tys. żołnierzy, a do wojsk rosyjskich w przebiegu Duklańskiej i przebiegu Uszockiej 40 tysięcy żołnierzy. W Przemyslu Rosjanie zastali w żaden sposób niezdadną do użytku amunicję i 134 zniszczone działa. Także warsztaty forteczne są na razie nie do użytku.

Anglicy palą misje katolickie.

Niedawno doniósł „Times” o wielkiem zwycięstwie angiolków w Kamerunie północnym przez wzięcie fortecy Czang.

Jak należy jednak rzeczywiście ocenić ten nadzwyczajny sukces oręża angielskiego, wynika z nadeszłych tymczasem autentycznych wiadomości ze strony niemieckiej, które obecnie zamieszcza „Schles. Volksztg.”

Podług tych wiadomości chodzi tutaj o oddanie otwartej, nieobronnej stacji rządowej Czang. W celu powstrzymania nieprzyjaciela, który wdzierał się od północy, dowódca von Engelbrechten z jedną kompanją wojsk obronnych, zajął pozycję przy wejściu do Czang. Po przymarszu dziesięciokrotnie liczniejszego nieprzyjaciela, cofnął się on do Czang, nie poto, aby tego nieznanego miejsca bronić, lecz żeby się zaprowiantować, a następnie połączyć się z wojskami niemieckimi, stojącymi dalej na północy pod Bamum. W pobliżu Czang pozostawił on tylko feldfebla z 38 żołnierzami, aby swój odwrót możliwie najdłużej zamaskować.

Dnia 2 stycznia miała załoga 2800 ludzi, z trzema armatami i kilku karabinami maszynowymi przeciwstawiła się nacierającemu angiolkom, w odpowiedzi jednak na strzały armatnie nieprzyjaciela, po kilku salwach zaniechano nierównej walki. Wkrótce pokazała się biała chorągiew na gmachu rządowym. Anglicy wtargnęli do Czang i zajęli stację rządową i leżącą obok niej misję katolicką. Personel misyjny i tych nielicznych europejskich, prawie same kobiety i dzieci, którzy schronili się do misji, powołano do komendanta angielskiego, dla stwierdzenia tożsamości. Zaledwie oddalili się oni, a już Anglicy zagospodarowali się we własności misji. Wszystko było zarzuć. Włamano się do składni i spiżarni i zawartości zrabowano. Wracającym oświadczano, że do 6-go stycznia mają opuścić misję, której zabudowania ulegną zniszczeniu.

Pater Ruf w prośbie do komendanta prosił, aby go jako jedynego katolickiego misjonarza pozostawiono dla opieki duchowej nad murzynami katolikami w Czang. Jednak nie pozwolono mu na to. Misjonarzy i pozostałych Niemców (w tem 13 dorosłych i ośmiu dzieci) wzięto do niewoli i odesłano do krańcowej stacji Kameruńskiej północnej kolei żelaznej. Kolejną zawieziono ich do Fernando Poo.

Po wysłaniu misjonarzy zniszczyli Anglicy wszystkie zabudowania misji, pozostały tylko nienaruszone dwa domy, które używano jako kościoła i szkoły. Także budynki rządowe zrównano z ziemią. Całe wielkie zwycięstwo angielskie było więc jedynie spaleniem kilku opuszczonych budynków rządowych i spustoszeniem katolickiej stacji misyjnej, sprzeciwiającym się prawu międzynarodowemu.

Śmierć generała francuskiego Delarue.

Pisma francuskie podają z Chalons sur Marne sprawozdanie o dokonanych tamę po- grzebie generała Delarue. Generał ten podobnie jak generałowie Mannoory i Villaret, został ugodzony niemiecką kulą karabinową przy oglądaniu rowu strzeleckiego.

Wyrok w sprawie Desclaux.

Sąd wojenny skazał generalnego płatmistrza Desclaux za sprzeniewierzenie wojskowych dostaw żywności na siedm lat domu karnego i degradację. Oprócz tego wydalony został Desclaux z legii honorowej. Z innych oskarżonych skazano panią Beschoff na dwa lata i żołnierza furazhu Verges na jeden rok więzienia. Inni oskarżeni zostali uwolnieni.

Nowe posiłki tureckie w Smyrnie.

ATENY, 26 marca. Dochodzi ta wiadomość, że Turcy otrzymali znowu nowe posiłki w Smyrnie. Ogółem stoi tam obecnie 80,000 wojska; 10,000 żołnierzy wysłano do fortyfikacji dardaneelskich.

Podziękowanie cesarza za drugą pożyczkę wojenną.

Biuro Wolffa ogłasza urzędowo: Reichs i Staatsanzeiger ogłasza następujący ukaz najwyższy, wystosowany do kanclerza Rzeszy: W przechodzącym wszelkie oczekiwania, w historii finansów wszystkich czasów bez przykładu pozostającym wyniku wpisów na drugą pożyczkę wojenną upatruje dowód, że naród niemiecki za każdą cenę chce zwyciężyć i upatruje ufny w Boga wiarę w zwycięstwo narodu niemieckiego. Moje cesarskie podziękowanie dotyczy wszystkich, którzy do tego wielkiego sukcesu się przyczynili. Jak świeżo czyny mojej armii i mojej floty, tak i to zwycięstwo pozostałych w domu napełnia mnie radością i dumą, że mogę w tym ważnym czasie być pierwszym sługą takiego narodu. Proszę Pana o publiczne ogłoszenie tego ukazu. — Wielka główna kwatery wojenna, 24 marca 1915. — Wilhelm I. R.

Surowe kary.

Przed sądem wojennym w Bydgoszczy odpowiadało sześciu obywateli miasteczka Radziejewa w Królestwie Polskiem o zdradę. Akt oskarżenia obwiniał ich, że gdy 23 września r. z. oddział niemieckiego pospolitego ruszenia wkroczył do ich ze swoich mieszkań wraz z innymi obywatelami, których na miejscu zastrzelono. Oskarżeni obywatele: Keliczak, Lewandowski, Rechlewski i Wiśniewski zostali uwolnieni. Natomiast aptekarza Jarczewskego i piekara Zampolińskiego skazano każdego na 10 lat ciężkiego więzienia.

24) JÓZEF KATERLA

RÓŻA

DRAMAT NIESCENICZNY.

DRUGI

— Paniel życie przemija, jak sen. Nie możemy go wcale pojąć, jak nie można pojąć snu. Starość jest zła, potworna, jak przebudzenie ze snu. Jakże wrócić do życia, jak wrócić sen?

CZWARTY

— Sztuka, poezja...

DRUGI

— Sztuka...

(Dama zstępuje wśród powszechnego aplauzu. Wychodzi z zasłony ułan polski, wszystkich złoty od złotych rabatów i lampasów. Lśniący kask bajecznie ozdabia jego zadartą głowę, — kita djabło stroi kask. Ułan ściąga tajemniczą brülle-geule, poprawia szablę i uśmiecha się z tryumfem do burzy, do szaleństwa oklasków. Głosy)

PIERWSZY

— Nasz!

DRUGI

— Oto właśnie! Tego chcieliśmy widzieć!

PIERWSZY

— Bravo! Jakby wyrwany z naszych serc!

TRZECI

— Nareszcie coś, co krzepi ducha i raduje oczy. Co to za strój, co za dzielność.

CZWARTY

— Do mordowania Hiszpanów, broniących swej ojczyzny.

TRZECI

— O, — już jest!

PIĄTY

— Pierwszą nagrodę ułanowi!

TRZECI

„Na wojence — jak to ładnie. Kiedy ułan z konia spadnie: Koledzy go nie żałują, Jeszcze końmi go trafiają...”

INFANTKA

(w stroju 4 la Velasquez do grupy otaczających ją młodzieńców)

— Kiedyż panowie przywdziejecie nareszcie takie oto ułańskie stroje?

BLONDYN

— Pan! Już wkrótce. Już bliski jest ten czas.

BRUNET

— Czy organizuje się znowu jakiś bal kóstjumowy?

MŁODZIENIEC ZŁOŚLIWY

— Młody Izidor Działoszycki, — dawniej Działoszycker, — kazał się portretować w stroju tego ułana. Malował go sam Dragal, zwany Pinturichio... Mundur i inne efekta żołnierskie, które mamy szczęście widzieć na tym indywiduum,

są indywidualną własnością Izia z Działoszyckiego.

DAMA W WIEKU

(do otaczających pań)

— „Matkami niewojennej — niech wam wstyd będzie zwać się generacją...” (do wykształconego sąsiada na ucho)

— Czy to jest z tego Słowackiego?

PAN WYKSZTAŁCONY

(szepcem)

— To, zda się, z Leopardiego.

MŁODZIENIEC ZŁOŚLIWY

— Ten Leopardi nosił przez całe życie garb z tyłu i garb z przodu. Za pośrednictwem garbu na przodzie brzemienno był w tak krwiożercze aforyzmy.

PAN Z ZAROSTEM.

— Takie wiersze w epoce rozbrojenia i konferencji w Hadze! My zawsze opóźnieni jesteśmy w stosunku do Europy i jej kultury conajmniej o pół wieku.

MŁODZIENIEC ZŁOŚLIWY

(uspokajająco)

— To tylko mamy na pociechę, że możemy się łatwo rozbroić. Gwiżdżmy na tego żołdaka, zmuszmy go jednomyślnie, żeby zmykał do garderoby, zdjął lampasy, oddał je do zbrojowni Izia Działoszyckiego — i już po naszym rozbrojeniu. Jak sądzisz?

PAN Z ZAROSTEM

— Mogłoby to damom zrobić przykrość, gdybyśmy się względem tego złotego lansiera, czy szwoleżera tak nieżyczliwie i niegrzecznie zachowali. By-

łoby to nie po polsku, niegrzecznie i nie wiedzianoby z jakiego powodu.

MŁODZIENIEC ZŁOŚLIWY

— I na to jest rada. Moglibyśmy się zastanówić względami natury politycznej. Moglibyśmy zapytać, czy należy drażnić czynniki miarodajne widokiem złotych lampasów w chwili wyteżonych „zabiegów” naszego przedstawicielstwa i w sposób lekkomyślny utrudniać wymienione zabiegi? Jak sądzisz?

PAN ŁYSIEJĄCY

— Dysputa polityczna? Panowie — w konie! Zmykajmy, uchodźmy smrotnie do bufetu, zasłońmy się od walki tych stronnictw małą czarną i większym Curassao de Chypre!

GRONO DAM

— Ułan — brawo! Ułan — brawo! Brawo!

(Ułan z męstwem schodzi ze stopni. Na jego miejsce wysuwa się nieśmiało zwyczajny zakonnik, jowialny grubasek z uśmiechniętą twarzą. Wita go szepc przychylny, pomruk radosny. Głosy)

PIERWSZY

— A — bardzo nam miło powitać...

DRUGI

— Czy to jest wyżej wzmiankowany ojciec Gaudenty?

PAN STARSZY

— Moi panowie! Drwicie sobie z czego wam się podoba. Tylko już od tych spraw — zdaleka!

(d. c. n.)

Obwieszczenie.

Podług rozkazu pana głównodowodzącego z dniem dzisiejszym wszystkim osobom wojskowym zakazano podczas niedzielnych składek na rzecz biednych miasta Łodzi cokolwiek dawać; jeżeli osoby wojskowe z pieniędzy z żołdu zaoszczędzonych na cele dobroczynne cokolwiek dać zamierzają, natenczas zaleca się, aby takie pieniądze w komendanturze miejscowej w Łodzi oddawali, aby je mógł zużyć na wsparcie tych niemieckich żołnierzy, którzy przez bestjalne okrucieństwa moskali w Niemnie i okolicy ucierpieli.

Panowie i panie składki zbierające w przyszłości oficerów i żołnierzy niemieckich o ofiarę prosić nie mogą.

Łódź, dnia 22 marca 1915 r.

Cesarstwo Niemieckie
Prezydent Policji **von Oppen.**

Ogłoszenie.

Właściciele fabryk i składów skorzanych pasów transmisyjnych wszelkiego rodzaju również półfabrykacji jako i pasów transmisyjnych i sznurów z innych materiałów (sierci wielbłąda, bawelniny, kauczuku i t. d.) dokładne zapasu swoje do 30 marca 1915 r. w Kreis Wirtschaftsausschuss, w Łodzi, Benedykta Nr 2 zawiadomić powinni.

Łódź, 25 marca 1915.

Cesarstwo Niemieckie Prezydent Policji
von Oppen.

Obwieszczenie.

Łódź, d. 27 marca 1915 r.

W ostatnim czasie puszczone w Łodzi często fałszywe pieniądze niemieckiego waluty w bieżącej, a mianowicie: pięćdziesiąt franków i jedno—i dwumarkówki. Takie fałszywane pieniądze, przed których odebraniem i dalszym kursowaniem się ostrzegam, po zewnętrznej stronie, który źle jest karbowany, łatwo są do rozpoznania. Śledztwo przeciw fałszerzom pieniędzy jest wdrożone. Kto metalowe lub papierowe pieniądze podrabia, aby je po fałszowaniu jako prawdziwe używać, podług niemieckich ustaw domem karnym nie niż jak 2 lata karany będzie.

Kto podrabiane pieniądze jako prawdziwe odbiera i po przekonaniu się o tem, że one są fałszywane, jako prawdziwe w bieżącej wprowadza, więzieniem aż do 3 miesięcy lub karą pieniężną do 300 marek karany będzie.

Cesarstwo Niemieckie Prezydent Policji
von Oppen.

Ogłoszenie.

Wywóz macy z miasta Łodzi i powiatu łódzkiego, jak przedewszystkiem i przywóz z wspomnianego obwodu do Niemiec jest wzbroniony.

Ktokolwiek przeciwko rozporządzeniu temu wykroczy karany będzie.

Cesarstwo Niemieckie Prezydent Policji
von Oppen.

Łódź, dnia 27 marca 1915.

Kalendarzyk.

DZIŚ: Palm, św. Jana K.

JUTRO: św. Eustazego.

TEATR POLSKI. Dziś: Obłężenie Trembowli. Początek o godz. 5-ej.

TEATR „THALIA”. Dziś: „Towarzysze”. Początek o godz. 5-ej.

TEATR RZEMIEŚNICZY. Dziś: Wieczór słowa i pieśni. Początek o g. 4-ej.

ZEBRANIE. Dziś: Zebranie Stow. drukarzy.

KINEMATOGRAFY „Casino” i „Odeon”. We wtorki i soboty zmiana programu.

WYPOŻYCZALNIE Tow. Krzew. Oświaty otwarte są w środę od godz. 4—6, w niedzielę od godz. 11—1-ej.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

WYPOŻYCZALNIA Tow. „Wiedza” otwarta codziennie od g. 4—7.

Dla czego?

1) Gorzałka posila tylko na pozór, a w rzeczywistości odbiera siły muskułów robotników.

2) Gorzałka powoduje ciężkie choroby: żółtaczka, seros, płuc i wątroby.

3) Gorzałka zwiększa nieszkodliwe wypadki i utrudnia leczenie po skażeniu.

4) Gorzałka osłabia siłę woli, osłabia rozum i prowadzi nawet do obłąkania.

5) Gorzałka sprawia świętowanie t. zw. „modrego poniedziałku” (Blaumontag).

6) Gorzałka opróżnia kieszeń.

7) Gorzałka niszczy szczęście domowe.

8) Gorzałka wywołuje złe namiętności, prowadzi do gniewu, gry i niemoralności.

9) Gorzałka prowadzi przed sądziego, do więzienia i do domu karnego.

10) Gorzałka jest powodem mizernego potomstwa i osłabia dla tego siłę ludu całego.

Osobiste.

Dr. Zdzisław Mierzyński wrócił na pewien czas do Łodzi, w celu leczenia się z reumatyzmu, którego się nabawił wśród trudów wojennych.

W czasie ostatniego pobytu rosjan w Łodzi splondrowali ci ostatni prywatne mieszkanie Dra Mierzyńskiego, przyczyniając mu duże straty materialne.

Wybory w Głównym Komitecie Obywatelskim.

W piątek odbyły się—jak donosi „Dziennik Łódzki”—w lokalu giełdy, Piotrkowska Nr. 96, wybory 6 nowych członków Gł. K. O. na miejsce nieobecnych w Łodzi. Obecnie były 53 osoby, wydelegowane do wyboru przez osobne wydziały komitetu. Zgromadzenie zajął zastępca prezesa Głównego Komitetu Obywatelskiego, który dotknął także zadań członków Komitetu.

Rezultat wyborów, który ogłosił inż. Sułowski jest następujący: Czeraszkiewicz (dyrektor gimnazjum polskiego), Krasinski (dyrektor fabryki Grohmana), ks. dziekan Przeździecki, dr. Trenkner (ordynator w szpitalu Anny Marji dla dzieci), inżynier Sułowski (z pol. zakł. elekt. „Siemens” i Wolczyński (robotnik).

Z sekcji finansowej.

Główny Sekretariat komitetów obywatelskich podaje najszybciej do wiadomości, że Sekcja finansowa, biuro której mieści się przy zbiegu ulic Spacerowej i Benedykta, zawiesza swoje czynności na ferje świąteczne z dn. 31 b. m. o godz. 1 po poł. Po świętach czynności Sekcji będą wznowione z dniem 7 kwietnia o godz. 10 rano.

Szczepienie ochronnej ospy.

Główny Sekretariat Komitetów obywatelskich, komunikuje w imieniu Sekcji szkolnej, że przystąpiono do szczepienia ochronnej ospy w szkołach. Jednocześnie uprasza się pp. nauczycieli o okazanie współdziałania wydelegowanym przez Sekcję lekarzom.

Podziękowanie.

Główny Sekretariat Komitetów obywatelskich w imieniu Sekcji szkolnej wyraża firmie „Gebethner i Wolff” gorące podziękowanie za łaskawe przysłanie 145 tomików „Biblioteki Młodzieży Szkolnej”, ofiarowanych na początek biblioteki dziecięcej.

W sprawie robotników.

Onegdaj odbyło się w Komitecie Obywatelskim pod przewodnictwem p. Stamirowskiego w obecności członków sekcji rolnej, członków Komitetu robót publicznych oraz delegatów giełdy i biura pośrednictwa pracy, zebranie w sprawie wysłania robotników zagranicę. Obecni nie powzięli żadnych w tym względzie uchwał, lecz postanowili po zebraniu odpowiednich danych zwołać w dniu dzisiejszym powtórne zebranie.

Roboty publiczne.

Na ostatniem posiedzeniu Sekcji robót publicznych przy Komitecie Obywatelskim w Łodzi omawiano sprawę zatrudnienia robotników, pozostających bez pracy przy wznoszeniu budowli publicznych.

W sprawie tej postanowiono wybudować gmachy kąpiel publicznych, szpital oraz zakład do spalania śmieci i nieczystości miejskich.

Wobec braku cementu, żelaza i innych materiałów do budowli potrzebnych, zaprojektowane budowle rozpoczęte zostaną nie od razu, lecz dopiero po uzyskaniu potrzebnych materiałów.

Stow. Wzaj. Pomocy Pracujących w Przemysle i Handlu m. Łodzi.

Na posiedzeniu Zarządu z dn. 26 marca załatwiono następujące sprawy:

1) Postanowiono zwołać zwyczajne roczne Ogólne Zebranie na dz. 18 kwietnia b. r. o godz. 3 po poł.

2) przyjęto w poczet członków Stow. p. Ignacego Marjana Hirsztla.

3) Wobec tego, że wielu członków Stow. jest obecnie bez posad, którzy dotąd nie zapisali się do Wydz. wysankiowania posad przy Stow. — Zarząd prosi wszystkich tych panów o zapisanie się na listę kandydatów na posady, a to w celu zorientowania się, ilu reflektantów ma Stow. na ewentualne wakanse.

W końcu postanowiono odbyć następne posiedzenie Zarządu w środę d. 31 marca o godz. 4 pp.

Zapomoga.

Proszeni jesteśmy o powiadomienie, że zapomoga wypłaconą będzie pracownikom st. Łódź Kaliska w środę 31 b. m. w szkole Jedności, ulica Promyka, o godz. 11-ej rano.

Nowy park łódzki.

Komendantura linjowa w Łodzi, przystąpiła do założenia ogrodu przy stacji kolejki fabryczno-łódzkiej w Łodzi przy ulicach Węglowej, Składowej i Widozkiej. Partja robotników w liczbie 200 ludzi z biura pośrednictwa pracy zajęta jest przy pracach przedwstępnych, rozbiórka odpowiednich budowli i plantowaniem terenu.

Niewątpliwie, iż ze względów estetyki zarówno jak i zdrowotności w tym punkcie śródmieścia przy samym wjeździe, pynow, ark będzie zupełnie na miejscu.

Ujęcie kanciarza.

Po długich poszukiwaniach Milicja obywatelska pochwyciła znanego na Bałutach herszta „kanciarzy” i oszustów, Bolesława Wojciechowskiego, przezwanego w kołach złodziejskich „Bolkim Zdechłakiem”. Ostatnio „Zdechłak” na wspólnie z Toronczykiem za pomocą podrzuconego worca skradł niejakiemu Winterowi 1000 rubli.

Kradzież u jubitera.

Przy ul. Konstantynowskiej pod nr. 6 niewykryci złodzieje włamał się do sklepu jubilerskiego Gliklicha, skąd skradli kosztowności na znaczną sumę.

Teatr muzyka i sztuka.

Teatr „Thalia”.

Stowarzyszenie artystów polskich odegra w dniu dzisiejszym komedję w 3 aktach „Towarzysz Pancerny” M. Wołowskiego.

20 procent przeznaczono na korzyść tanich kuchni przy związkach zawodowych. Początek przedstawienia o godz. 5 po poł.

„Casino” i „Odeon”.

Demonstrowany wczoraj w teatrze „Casino” nowy program, szczególnie zaś doskonały dramat w 3 aktach p. t. „Cygańska krew” w wykonaniu wybitnych artystów ces. teatru w Petersburgu ściągając liczną publiczność, która z równomierną uwagą podziwiała wspaniałe zdjęcia z placu boju.

Niemniejszym powodzeniem cieszyły się również obrazy demonstrowane w teatrze „Odeon”, gdzie między innymi wyróżniał się dramat w 3 aktach p. t. „Głos ludu” oraz 8 serja „Wojny”.

Z ostatniej chwili.

Stan zdrowia wojsk niemieckich.

BERLIN, 27 marca. Z Wielkiej Kwatery Głównej dochodzi nas następująca wiadomość:

Dzienniki zagraniczne zamieszczały w ostatnim czasie liczne niekorzystne wiadomości o stanie zdrowia naszych wojsk. Jest on bezwarunkowo zadawalniający. Żołnierze nasi znakomicie przetrzymali nękanie kampanii zimowej. Właściwie cierpią tylko wskutek niepogody w Karpatach. Chorób epidemicznych z wyjątkiem odosobnionych wypadków tyfusu plamistego i cholery na wschodzie nie notowano. Do tego korzystnego rezultatu doprowadziły w pierwszej linii przedsięwzięte we właściwym zarządzenia higieniczne, np. szczepienia ochronne przeciwko ospie, tyfusowi i cholercie, używanie leżących przyrządów do wytwarzania wody, urządzenie kąpiel w wannach i natryskowych za frontem, na dworcach i w osobnych pociągach

kąpielowych, zakładanie instytutów dezynfekcyjnych i urządzenia dla czyszczenia odzieży i trzebień wszów. Także rozszerzone powszechnie przypuszczenia, że choroby płciowe armji naszej przybrały rozmiary niebezpieczeństwa nagminnego, nie zgadza się. Ogólna liczba żołnierzy cierpiących na choroby płciowe na zachodniej widowni wojennej pozostaje o połowę wstecz poza liczbą żołnierzy, którzy nigdy nie opuścili ojczyzny.

Dalsze ograniczenie chorób płciowych armji jest ustawicznym staraniem ludzi odpowiedzialnych. Oprócz odpowiednich zarządów zapobiegawczych wydano przepisy na podstawie których oficerowie, lekarze i duchowni działają wspólnie.

Urzędowy komunikat turecki.

KONSTANTYNOPOL, 27 marca.

Od czasu pełnych strat dla przeciwników walk pod Dardanelami nie odbywały się aż do 26 marca żadne przedsięwzięcia sprzymierzonych przeciwko Dardanelom, ani też przeciwko innym punktom tureckim nad morzem Egejskim.

Ubiegłej nocy po zachodzie księżycy usiłowały torpedowce nieprzyjacielskie razem z kontrminowcami zaciepnić zewnętrzną zaporę, spędził ich atoli natychmiast ogień baterji.

Doniesienia „prasy angielskiej” dotyczące skutecznych walk i wyładowań sprzymierzonych pod Dardanelami, lub w zatoce Laros, są poprostu zmyślone.

Zatopiony parowiec.

NOWY JORK, 27 marca. „Daily Chronicle” dowiaduje się z Nowego Jorku: Parowiec „Denver” z linji Mallory znajdujący się w drodze z Bremy do Nowego Jorku, utonął na środku oceanu. Przyczyna katastrofy nieznana. Pasażerów i załogę uratowano. W tej samej sprawie donosi parowiec „St. Louis” za pomocą telegramu iskrowego, że parowiec „Manhattan” przyjął na pokład załogę i pasażerów „Denvera” we wtorek po południu w oddaleniu 1300 mil od Nowego Jorku. „Denver” utonął w kilka godzin. Miał on na pokładzie bawełnę przeznaczoną z Ameryki do Bremy i po drodze zatrzymał go angielski okręt wojenny, jako podejrzanym o kontrabandę.

Francja powołuje niezdatnych.

LYON, 27 marca. „Lyon Republicain” donosi z Paryża, że wydział wojskowy izby przyjął projekt rządowy, dotyczący powołania rocznika 1917 i poddania oględzinom lekarskim wszystkich pomiędzy 1 sierpnia i 31 grudnia 1914 roku uznanych za niezdatnych, jak i odstawiionych w latach od 1913—1915.

Józio o Wiedniu.

(Wypracowanie domowe).

Znany humorysta lwowski, Kłowe, ogłasza w „Wied. Kurjerze Polskim” następujący feljton:

Na zadany w szkole temat: „Opisać Wiedeń”, przyniósł mały Józio następujące wypracowanie domowe:

„Wiedeń jest bardzo dużym miastem, z którym nie może się równać żadne z

Kronika miejscowa i sąsiedzka.

Unikajcie gorzałki!

Dla czego?

Gorzałka nie przynosi żadnego osobliwego pożytku, lecz niezmiernie wiele szkody.

